

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

Oleg Melniciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și
Consiliul Superior al Magistraturii

(repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești)

împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-95/26
NR. PIGD 2-23009614-01-2ra-03022026)

Stabilirea eronată de către instanțele ierarhic inferioare a cuantumului despăgubirii acordate cu titlu de prejudiciu moral în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Grozav)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, D. Dulghieru, C. Roșca)

9 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 ianuarie 2023, Oleg Melniciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Consiliul Superior al Magistraturii, solicitând repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

2. La 4 mai 2023, Oleg Melniciuc și-a concretizat pretențiile, renunțând la capătul de cerere privind repararea prejudiciului material constituit din drepturile salariale neîncasate și menținând pretențiile privind încasarea sumei de 500 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

3. Reclamantul a indicat că, prin ordonanța Procurorului General din 11 august 2017, a fost pornită cauza penală nr. *****, iar prin ordonanța procurorului din aceeași dată a fost recunoscut în calitate de bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

4. În cadrul urmăririi penale au fost autorizate și efectuate mai multe măsuri speciale de investigații, inclusiv urmărirea vizuală, localizarea, documentarea cu mijloace tehnice și interceptarea și înregistrarea comunicărilor.

5. Oleg Melniciuc a susținut că o parte din informațiile acumulate prin aceste măsuri au fost ulterior recunoscute ca nepertinente pentru cauza penală, fiind dispusă și nimicirea unor suporturi de informație.

6. La 6 februarie 2018, Oleg Melniciuc a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

7. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 210/11 din 28 mai 2019, Oleg Melniciuc a fost suspendat din funcția de judecător. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2019, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii a fost anulată, iar reclamantul și-a reluat activitatea.

8. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 22 ianuarie 2020, Oleg Melniciuc a fost scos de sub urmărire penală în cauza nr. *****, cu clasarea procesului penal, din motiv că în acțiunile sale nu se întruneau elementele

infracțiunii imputate sau ale unei alte infracțiuni prevăzute de partea specială a Codului penal.

9. Urmărirea penală în prezenta cauză a durat aproximativ 29 de luni.

10. Oleg Melniciuc a invocat că tragerea sa la răspundere penală, efectuarea măsurilor speciale de investigații, suspendarea din funcție și mediatizarea acuzației de trafic de influență i-au afectat onoarea, demnitatea, reputația profesională și viața socială și i-au cauzat suferințe psihice.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea, astfel cum a fost concretizată, a fost admisă. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Oleg Melniciuc, suma de 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 100 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 25 octombrie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, apelul declarat de Ministerul Justiției a fost respins și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 9 octombrie 2023 a fost menținută.

14. Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța procurorului din 22 ianuarie 2020, Oleg Melniciuc a fost scos de sub urmărire penală, în temeiul art. 284 alin. (2) pct. 2) din Codul de procedură penală, iar procesul penal a fost clasat, în conformitate cu art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, pe motiv că în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. a) din Codul penal și nici ale unei alte infracțiuni prevăzute de Partea specială a Codului penal. Curtea de apel a considerat că această soluție constituia un temei de reabilitare și îi conferea reclamantului dreptul de a pretinde repararea prejudiciului în condițiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

15. Curtea de apel a respins argumentul Ministerului Justiției potrivit căruia dreptul la despăgubire ar exista numai în situația în care persoana ar fi fost condamnată, iar ulterior achitată printr-o sentință definitivă. Instanța a reținut că Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 prevede repararea prejudiciului inclusiv în

cazul tragerii ilegale la răspundere penală, al suspendării ilegale din funcție, al altor acțiuni procesuale care limitează drepturile persoanei și al efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea legii, iar art. 6 lit. b) recunoaște distinct dreptul la reparare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală pe un temei de reabilitare.

16. Instanța de apel a mai reținut că Oleg Melniciuc a fost recunoscut în calitate de bănuț, iar ulterior pus sub învinuire, în cadrul urmăririi penale fiind dispuse mai multe măsuri speciale de investigații. Totodată, procedura penală s-a finalizat cu scoaterea sa de sub urmărire penală după aproximativ 2 ani și 5 luni. În aceste condiții, Curtea de apel a apreciat ca neîntemeiate criticile Ministerului Justiției privind lipsa condițiilor pentru angajarea răspunderii statului.

17. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că stabilirea acestuia trebuie realizată prin raportare la criteriile prevăzute de art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, având în vedere gravitatea acuzației, durata urmăririi penale, natura măsurilor procesuale aplicate, rezonanța informației despre învinuire în societate, natura dreptului lezat și caracterul suferințelor suportate. Curtea de apel a considerat că existența suferințelor morale nu presupune în mod necesar o deteriorare obiectivă și vizibilă a stării fizice sau psihice a persoanei.

18. În acest context, instanța de apel a acordat relevanță faptului că informația privind pornirea urmăririi penale și punerea lui Oleg Melniciuc sub învinuire pentru o infracțiune de corupție a fost difuzată pe larg în mass-media și a avut o rezonanță importantă în societate. Curtea a reținut și statutul profesional al reclamantului, care activa în calitate de judecător, apreciind că acuzația formulată împotriva sa era de natură să afecteze în mod direct reputația sa profesională.

19. Curtea de apel a luat în considerare și suspendarea lui Oleg Melniciuc din funcția de judecător în perioada 2 iulie – 24 octombrie 2019, apreciind că imposibilitatea temporară de a-și exercita profesia, raportată la natura acuzației formulate împotriva sa, a afectat activitatea și reputația profesională a acestuia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 3 februarie 2026, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru și împotriva încheierii din 24 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Marina Anton. Recurentul a solicitat casarea actelor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Oleg Melniciuc.

21. Ministerul Justiției a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, susținând că modul de interpretare și aplicare a Legii

nr. 1545 din 25 februarie 1998, precum și cuantumul de 500 000 lei acordat cu titlu de prejudiciu moral, sunt contrare jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

22. Recurentul a făcut trimitere la cauze în care Curtea Supremă de Justiție a stabilit despăgubiri într-un cuantum considerabil mai redus, susținând că despăgubirea trebuie să fie rezonabilă, echitabilă și să păstreze caracterul compensatoriu.

23. Ministerul Justiției a mai susținut că în privința lui Oleg Melniciuc nu au fost aplicate măsuri privative de libertate și că această împrejurare trebuia să fie luată în considerare la stabilirea întinderii prejudiciului moral.

24. În privința încheierii din 24 februarie 2025, Ministerul Justiției a invocat că participarea judecătorului Marina Anton la examinarea apelului ar fi creat o aparență de lipsă de imparțialitate, deoarece aceasta era parte într-o altă cauză întemeiată pe Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în care fusese pronunțată în beneficiul său o hotărâre privind acordarea unei despăgubiri morale.

25. La 6 martie 2026, Oleg Melniciuc a depus referință la recurs, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil, iar în cazul examinării în fond, respingerea lui.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

27. Articolul 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

(3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

28. Articolul 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.”

29. Articolul 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

30. Articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

31. Articolul 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: e) să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.”

32. Articolul 2 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).”

33. Articolul 3 alin. (1) lit. a), c) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.”

34. Articolul 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești:

„Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.”

35. Articolul 11 alin. (1)-(3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;

c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;

g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

(2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală.

(3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.”

36. Articolul 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil:

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.”

37. Articolul 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

38. Articolul 53 alin. (5) din Codul de procedură civilă:

„(5) Instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.”

39. Articolul 423 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

(2) Împotriva celorlalte încheieri pronunțate în primă instanță nu se poate face recurs decât o dată cu fondul cauze.

(3) Actele de contestare a încheierii judecătorești care se atacă o dată cu fondul cauzei se anexează la dosar, iar prin încheiere protocolară se consemnează că acestea nu i se dă curs până la examinarea fondului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 6 mai 2025 (vol. II, f.d. 111), iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin poșta electronică, la 3 decembrie 2025 (vol. II, f.d. 134). În aceste condiții, recursul declarat la 3 februarie 2026 de Ministerul Justiției

(vol. II, f.d. 136-145) a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

41. Prin prisma art. 444 din Codul de procedură civilă, examinarea cauzei civile în ordine de recurs s-a realizat în lipsa participanților la proces, întrucât Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportună invitarea acestora, din motiv că argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite verificarea legalității hotărârilor atacate.

42. Potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică, în limitele criticilor formulate în recurs, legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă

43. Completul de judecată subliniază, cu titlu prealabil, că individualizarea prejudiciului moral presupune o marjă de apreciere a instanțelor de fond, iar Curtea Supremă de Justiție nu substituie această apreciere cu propria sa opțiune subiectivă asupra cuantumului.

44. Ministerul Justiției a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, susținând că modul de interpretare și aplicare a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, precum și cuantumul de 500 000 lei acordat cu titlu de prejudiciu moral, sunt contrare jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

45. Analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs, Completul de judecată reține că instanțele ierarhic inferioare au stabilit corect existența dreptului lui Oleg Melniciuc la repararea prejudiciului, însă au aplicat necorespunzător criteriile de determinare a cuantumului prejudiciului moral, stabilind o despăgubire care nu păstrează un raport rezonabil cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu practica Curții Supreme de Justiție în cauze comparabile.

46. Din materialele cauzei rezultă că Oleg Melniciuc a fost pus sub învinuire în cadrul cauzei penale nr. *****, iar prin ordonanța procurorului din 22 ianuarie 2020 a fost scos de sub urmărire penală, cu clasarea procesului penal, din motiv că în acțiunile sale nu se întruneau elementele infracțiunii imputate sau ale unei alte infracțiuni prevăzute de partea specială a Codului penal.

47. În aceste circumstanțe, instanțele ierarhic inferioare au reținut întemeiat incidența art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, care recunoaște dreptul la repararea prejudiciului în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

48. Prin urmare, argumentul Ministerului Justiției potrivit căruia simpla scoatere a persoanei de sub urmărire penală nu ar fi suficientă pentru aplicarea Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu poate conduce, în circumstanțele prezentei cauze, la respingerea integrală a acțiunii. Scoaterea lui Oleg Melniciuc de sub urmărire penală a avut loc pe un temei de reabilitare prevăzut expres de lege.

49. Existența dreptului la despăgubire și întinderea acesteia constituie chestiuni distincte. Recunoașterea dreptului la repararea prejudiciului nu determină în mod automat cuantumul despăgubirii și nu înlătură obligația instanței de a individualiza suma prin raportare la toate criteriile prevăzute de lege.

50. În consecință, chestiunea care necesită intervenția Curții Supreme de Justiție privește cuantumul prejudiciului moral și modul în care instanțele ierarhic inferioare au aplicat art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 2037 din Codul civil.

51. Articolul 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 impune aprecierea cumulativă a gravității infracțiunii imputate, caracterului și gravității încălcărilor procesuale, rezonanței în societate a informației privind învinuirea, duratei procedurii penale, naturii dreptului personal lezat, caracterului și gradului suferințelor psihice, precum și, după caz, duratei aflării nelegitime a persoanei în detenție. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, despăgubirea trebuie stabilită în baza principiilor compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

52. Aceeași exigență rezultă din art. 2037 alin. (3) din Codul civil, potrivit căruia instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

53. Din aceste norme rezultă că stabilirea prejudiciului moral nu poate fi redusă la enumerarea circumstanțelor cauzei. Instanța trebuie să aprecieze importanța concretă a fiecărui criteriu și să explice de ce ansamblul acestora justifică suma acordată.

54. Totodată, despăgubirea pentru prejudiciul moral are caracter compensatoriu. Aceasta trebuie să ofere persoanei o satisfacție echitabilă pentru suferințele suportate, fără a dobândi caracter punitiv și fără a conduce la acordarea unei sume disproporționate față de consecințele concrete ale ingerinței.

55. Raportând aceste criterii la prezenta cauză, Completul de judecată reține că Oleg Melniciuc a fost pus sub învinuire pentru o infracțiune de corupție, în privința sa au fost efectuate mai multe măsuri speciale de investigații, iar urmărirea penală a durat aproximativ 29 de luni.

56. La momentul evenimentelor, Oleg Melniciuc exercita funcția de judecător și deținuse anterior funcții de conducere în cadrul instanței de judecată. În aceste condiții, punerea sa sub învinuire pentru o faptă de corupție era de natură să producă consecințe importante asupra reputației profesionale și imaginii sale publice.

57. Completul de judecată ține cont și de faptul că informațiile privind cauza penală au fost mediatizate, precum și de suspendarea temporară a lui Oleg Melniciuc din funcția de judecător.

58. Suspendarea din funcție a operat în perioada 2 iulie – 24 octombrie 2019, după care, în urma anulării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, Oleg Melniciuc și-a reluat activitatea în calitate de judecător.

59. Aceste împrejurări confirmă existența unor consecințe profesionale și personale care justifică acordarea unei despăgubiri cu titlu de prejudiciu moral.

60. În același timp, la individualizarea quantumului urmează a fi avut în vedere faptul că Oleg Melniciuc nu a fost reținut, nu a fost plasat în arest preventiv sau în arest la domiciliu și nu a suportat o măsură procesuală privativă de libertate.

61. De asemenea, cauza penală a fost clasată la etapa urmăririi penale, fără ca Oleg Melniciuc să suporte consecințele aferente examinării unei acuzații penale în instanța de judecată.

62. Aceste elemente sunt relevante pentru aprecierea intensității prejudiciului. Art. 11 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 prevede expres durata aflării nelegitime a persoanei în detenție drept criteriu de determinare a despăgubirii, iar durata și fazele procedurii penale sunt, la rândul lor, elemente care trebuie apreciate în ansamblu.

63. În aceste condiții, Completul de judecată consideră că instanțele ierarhic inferioare au apreciat corect existența prejudiciului moral, însă nu au justificat suficient quantumul de 500 000 lei.

64. Gravitatea învinuirii, durata urmăririi penale, statutul profesional al reclamantului, suspendarea din funcție și mediatizarea cauzei au fost enumerate, fără însă a se explica de ce anume aceste circumstanțe impun acordarea unei despăgubiri de 500 000 lei și de ce o asemenea sumă este rezonabilă în raport cu despăgubirile acordate în cauze comparabile.

65. În această privință, relevantă este practica Curții Supreme de Justiție privind aplicarea art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

66. În cauza Dorin Munteanu împotriva Ministerului Justiției, (decizia nr. [2ra-85/23](#) din 4 martie 2024), reclamantul exercita funcția de judecător, a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea unei infracțiuni legate de exercitarea funcției, a fost suspendat din funcție, iar procedura penală a avut rezonanță publică. Cauza penală a fost transmisă instanței de judecată, fiind finalizată printr-o sentință de achitare.

67. Curtea Supremă de Justiție a stabilit în acea cauză prejudiciul moral la 150 000 lei, reținând că despăgubirea trebuie să fie justă, rațională și echitabilă și să asigure o compensare suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului cauzat.

68. Completul de judecată apreciază că această cauză constituie reperul cel mai apropiat pentru prezenta speță. În ambele cauze reclamanții exercitau funcția de judecător, au fost trași la răspundere penală, au suportat suspendarea din funcție, iar informațiile privind procedurile penale au avut rezonanță publică și au fost de natură să afecteze reputația profesională.

69. Totodată, în cauza Dorin Munteanu, procedura penală a continuat până la judecarea fondului acuzației și s-a finalizat prin sentință de achitare. În prezenta cauză, urmărirea penală a fost clasată înainte de transmiterea cauzei în instanța de judecată.

70. Practica ulterioară a Curții Supreme de Justiție confirmă necesitatea păstrării unei proporții rezonabile între intensitatea ingerinței și cuantumul despăgubirii.

71. Astfel, în cauza Victoria Tîmbur împotriva Ministerului Justiției, (decizia nr. [2ra-462/25](#) din 18 februarie 2026), procedura penală a durat aproximativ 6 ani, reclamanta a fost reținută și supusă măsurilor preventive privative de libertate, iar ulterior a fost achitată. Curtea Supremă de Justiție a apreciat excesiv cuantumul de 400 000 lei și a stabilit prejudiciul moral la 150 000 lei. Această cauză nu este identică cu prezenta speță și nu poate determina în mod direct cuantumul despăgubirii. Ea confirmă însă că suma de 500 000 lei stabilită în beneficiul lui Oleg Melniciuc depășește nivelul despăgubirilor acordate chiar în situații în care ingerința a inclus măsuri privative de libertate și o procedură penală considerabil mai îndelungată.

72. În același sens, în cauza Vladimir Zagorneanu împotriva Ministerului Justiției, (decizia nr. [2ra-439/25](#)), în care procedura penală a durat aproximativ 4 ani și 5 luni, iar reclamantul fusese reținut și supus mai multor măsuri preventive, Curtea Supremă de Justiție a diminuat prejudiciul moral de la 250 000 lei la 200 000 lei.

73. Jurisprudența menționată nu instituie un quantum fix pentru prejudiciul moral. Cuantumul se stabilește în fiecare cauză prin aprecierea circumstanțelor proprii acesteia. Totuși, art. 2037 alin. (3) din Codul civil impune instanței să țină cont de despăgubirile acordate în împrejurări similare, iar o abatere considerabilă de la aceste repere trebuie să fie justificată prin circumstanțe care demonstrează o intensitate corespunzător mai mare a prejudiciului.

74. În prezenta cauză, asemenea circumstanțe nu au fost stabilite într-o măsură care să justifice suma de 500 000 lei.

75. Completul de judecată nu poate reține nici argumentul lui Oleg Melniciuc potrivit căruia prejudiciul moral nu ar trebui stabilit sub suma acordată în cauza

Domnica Manole împotriva Ministerului Justiției, (decizia nr. [2ra-1398/23](#) din 14 februarie 2025).

76. În cauza respectivă, Curtea Supremă de Justiție a diminuat prejudiciul moral de la 800 000 lei la 300 000 lei, însă soluția a fost determinată de un ansamblu de circumstanțe proprii acelei cauze.

77. În particular, procedura penală pornită în privința Domnicăi Manole privea nemijlocit activitatea de înfăptuire a justiției, cauza penală a fost transmisă instanței de judecată, procedura s-a desfășurat pe parcursul a mai mult de 3 ani, iar acuzatorul de stat a renunțat ulterior la învinuire. Curtea Supremă de Justiție a avut în vedere și rezonanța publică și instituțională deosebită a cauzei, reflectată inclusiv în documente și reacții ale organismelor internaționale, precum și consecințele profesionale suportate de reclamantă.

78. Prin urmare, suma de 300 000 lei stabilită în cauza Domnica Manole nu constituie un prag minim aplicabil tuturor cauzelor în care persoana prejudiciată exercită funcția de judecător.

79. Compararea jurisprudenței nu poate fi făcută numai după profesia persoanei, gravitatea abstractă a infracțiunii imputate sau quantumul nominal acordat într-o altă cauză. Sunt relevante, în ansamblu, durata procedurii, fazele acesteia, natura măsurilor aplicate, existența sau lipsa privării de libertate, consecințele profesionale și personale, rezonanța publică și celelalte particularități ale speței.

80. Raportând aceste repere la prezenta cauză, Completul de judecată consideră că suma de 150 000 lei reprezintă o despăgubire rezonabilă și echitabilă.

81. La stabilirea acestui quantum, Completul de judecată ține cont de statutul profesional al lui Oleg Melniciuc, de faptul că acesta exercita funcția de judecător și deținuse funcții de conducere, de natura acuzației de corupție, de durata de aproximativ 29 de luni a urmăririi penale, de efectuarea măsurilor speciale de investigații, de suspendarea temporară din funcție și de rezonanța publică a cauzei.

82. Pe de altă parte, aceste circumstanțe trebuie puse în balanță cu faptul că Oleg Melniciuc nu a fost privat de libertate, nu a fost supus unor măsuri preventive sub formă de arest, iar cauza penală a fost clasată la etapa urmăririi penale.

83. Echilibrul dintre aceste circumstanțe justifică stabilirea despăgubirii la 150 000 lei. Completul de judecată consideră că această sumă este suficientă pentru a acorda lui Oleg Melniciuc o satisfacție echitabilă pentru suferințele suportate, fără ca despăgubirea să dobândească un caracter punitiv sau să depășească limitele unei compensații rezonabile.

84. Quantumul stabilit este susținut, în special, de reperul oferit de cauza Dorin Munteanu, în care Curtea Supremă de Justiție a acordat aceeași sumă într-o situație

apropiată sub aspectul statutului profesional, suspendării din funcție și rezonanței publice a procedurii penale.

85. În aceste condiții, Completul de judecată constată că instanța de apel, prin menținerea despăgubirii de 500 000 lei, a aplicat criteriile art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 fără a asigura raportul de proporționalitate cerut de alin. (3) al acestei norme și fără a da eficiență criteriului de comparabilitate prevăzut de art. 2037 alin. (3) din Codul civil.

86. Această concluzie nu rezultă dintr-o reapreciere a probelor de către instanța de recurs. Circumstanțele de fapt relevante au fost stabilite de instanțele ierarhic inferioare. Eroarea privește modul în care normele ce reglementează individualizarea prejudiciului moral au fost interpretate și aplicate acestor circumstanțe. Or, jurisprudența Curții Supreme de Justiție impune ca despăgubirea să fie individualizată prin aprecierea cumulativă a criteriilor legale, să păstreze caracterul compensatoriu și să fie rezonabilă în raport cu despăgubirile acordate în cauze comparabile.

87. Prin urmare, modul în care instanța de apel a interpretat și aplicat art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 2037 alin. (3) din Codul civil este contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, fiind incident temeiul de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

88. Referitor la recursul Ministerului Justiției împotriva încheierii din 24 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a unui judecător, Completul de judecată nu constată existența unor temeiuri care să justifice casarea acesteia.

89. Din conținutul încheierii contestate rezultă că instanța a examinat circumstanțele invocate în cererea de recuzare și a expus motivele pentru care acestea nu creează o îndoială justificată privind imparțialitatea judecătorului.

90. Ministerul Justiției și-a întemeiat critica pe faptul că judecătorul recuzat era parte într-un alt litigiu întemeiat pe Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în care fusese pronunțată o hotărâre favorabilă acesteia.

91. Completul de judecată reține că această împrejurare, examinată obiectiv, nu demonstrează existența unui interes personal, direct și concret al judecătorului recuzat în soluționarea cauzei lui Oleg Melniciuc.

92. Cele două litigii au părți și circumstanțe proprii. Soluția pronunțată în cauza lui Oleg Melniciuc nu produce efecte juridice asupra drepturilor și obligațiilor judecătorului recuzat în propriul litigiu și nu determină soluția ce urmează a fi pronunțată în acel proces.

93. Nici faptul că în ambele litigii sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu este suficient pentru a pune la îndoială imparțialitatea

judecătorului. Aplicarea aceleiași legi în cauze distincte nu creează, prin ea însăși, un interes personal în soluția uneia dintre acestea.

94. Pentru ca o asemenea împrejurare să justifice recuzarea, îndoiala privind imparțialitatea trebuie să fie susținută de elemente obiective și concrete. O presupunere privind posibilul interes al judecătorului, în lipsa unei legături directe între soluția cauzei și propriile sale drepturi, nu este suficientă.

95. Completul de judecată nu reține nici argumentul potrivit căruia lipsa de imparțialitate ar fi confirmată de faptul că apelul Ministerului Justiției a fost ulterior respins. Imparțialitatea judecătorului nu poate fi apreciată în funcție de caracterul favorabil sau nefavorabil al soluției pronunțate pentru una dintre părți.

96. Legalitatea soluției constituie obiectul controlului exercitat prin căile de atac și nu poate fi confundată cu existența unui interes personal al judecătorului. O soluție nefavorabilă unei părți nu constituie, prin ea însăși, dovada părtinirii.

97. În aceste condiții, Completul de judecată constată că încheierea din 24 februarie 2025 conține motive suficiente pentru respingerea cererii de recuzare, iar argumentele invocate în recurs nu demonstrează existența unor circumstanțe care să justifice casarea acesteia.

98. Ținând cont de cele expuse, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial recursul declarat de Ministerul Justiției și de a modifica decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, prin micșorarea acestuia de la 500 000 lei la 150 000 lei.

99. Recursul Ministerului Justiției în partea contestării încheierii din 24 februarie 2025 a Curții de Apel Centru urmează a fi respins. În rest, decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, urmează a fi menținute.

100. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428, art. 431, art. 442, art. 444 și art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Modifică decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, adoptate în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Consiliul Superior al Magistraturii, privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire

penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, prin diminuarea sumei încasate din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Oleg Melniciuc, de la 500 000 (cinci sute de mii) lei la 150 000 (o sută cincizeci mii) lei.

Respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova în partea contestării încheierii din 24 februarie 2025 a Curții de Apel Centru și menține încheierea contestată.

În rest, menține decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 9 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat